

SLUŽBENI LIST

KRALJEVSKE BANSKE UPRAVE DRAVSKE BANOVINE

36. kos.

V LJUBLJANI, dne 13. novembra 1930.

Letnik I.

VSEBINA :

223. Pravilnik za opravljanje državnega strokovnega izpita gozdarskih uradnikov druge kategorije.	228. Pravilnik o prirejanju in programu tečajev za šolske zdravnike.
224. Pravilnik za vršenje službe čuvajskega osebja pri upravi državnih gozdov.	229. Izprememba pravilnika za opravljanje višjega državnega strokovnega izpita za uradnike finančne kontrole.
225. Pravilnik o zaščitnih gozdih.	230. Izpremembe in dopolnitve pravilnika za izvrševanje zakona o državni trošarini.
226. Pravilnik o puščanju koz v gozde.	231. Izpremembe in dopolnitve v »Pravilniku o zdravilih in zdravilnih specialitetah«.
227. Pravilnik za opravljanje državnega strokovnega izpita uradnikov občega oddelka predsedništva ministrskega sveta.	232. Pravilnik o kontroli svežega grozdja.

Uredbe osrednje vlade.

223.

Pravilnik

za opravljanje državnega strokovnega izpita gozdarskih uradnikov druge kategorije.*

§ 1.

Državni strokovni izpiti gozdarskih uradnikov II. kategorije se vršé pri kraljevskih banskih upravah na podtavi predpisa člena 34. zakona o banski upravi.

§ 2.

Uradno se izpit imenuje: »Državni strokovni izpit gozdarskih uradnikov II. kategorije.«

§ 3.

Namen izpita je v tem, da se preizkusi in dokaže sposobnost gozdarskih uradnikov II. kategorije za samostalno vodstvo gozdnega gospodarstva.

§ 4.

Da se kandidat za ta izpit pripusti k izpitu, je potrebno, da dokaže z dokumenti:

a) da je dovršil srednjo gozdarsko šolo v državi ali tej šoli enako šolo v inozemstvu;

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 2. septembra 1930., št. 208/XXIII/445. — Zakon o gozdih gl. Ur. l. z dne 28. febr. 1930., št. 162/35.

b) da je prebil najmanj dve leti v državni, samoupravni ali privačni gozdarski službi.

Za čas prakse dokaže letni at. v kateri smeri se je gibalo njegovo praktično delo na ta način, da svoji prošnji za pripustitev k izpitu priloži dnevnik, v katerem navede svoje nazore in opažanja v gozdnem gospodarstvu v času prakse.

§ 5.

Prošnje za pripušcanje k izpitu se morajo predložiti kr. banski upravi po uradni poti najdalje do 31. julija.

§ 6.

Izpit se vrši vsako leto pri kraljevskih banskih upravah. Ako se pri banski upravi prijavi manje nego 5 kandidatov, potem se ti kandidati napotijo za opravljanje izpita h kakim drugim banskim upravam, kjer je število prijavljenih kandidatov večje.

§ 7.

Kraljevske banske uprave sestavijo stalne izpraševalne komisije z mandatom za tri leta. Akt o sestavi komisije dostavi kraljevska banska uprava ministrstvu za gozde in rudnike.

§ 8.

Izpraševalno komisijo tvorijo štiri strokovnjaki gozdarji s fakultetno izobrazbo, ki jih izbere ban izmed 8 višjih gozdarskih uradnikov, ki mu jih predloži ministrstvo za gozde in rudnike.

Izmed štirih izbranih strokovnjakov določi ban predsednika izpraševalne komisije. O priliki sestave komisije določi ban tudi namestnike članom izpraševalcem.

§ 9.

Za vsakoletni izpit pozove ban na predlog predsednika izpraševalne komisije člane izpraševalce, ministr-

stvo za gozde in rudnike pa delegira enega odposlanca. Odposlanci se volijo izmed višjih uradnikov glavnih skupin I. kategorije ministrstva ali direkcij za gozde s fakultetno izobrazbo.

§ 10.

Odposlancem ministrstva v stvari ne pripada funkcija izpraševanja, toda pooblašteni so, da smejo po izkazani potrebi in po dovršenem izpraševanju stalnih izpraševalcev staviti krajša vprašanja vsakemu kandidatu in iz vsakega predmeta.

§ 11.

Izpiti se začno v vseh banovinah prvi ponedeljek meseca oktobra.

Prva dva dneva sta določena za pismeni izpit; potem sledi ustni izpit v zaprtem prostoru in na terenu v gozdu.

§ 12.

Tako pri pismenem kakor tudi pri ustnem izpitu postavljena vprašanja morajo poleg ozira na čisto znanstveno polje gozdarske vede obsegati in vsebovati praktično stran nalog gozdarjev strokovnjakov, katerim je delokrog dela samostalnega gozdnega gospodarstva poverjen v enostavnih okoliščinah

§ 13.

Predmeti izpita so:

Prva skupina.

a) Ustvarjanje in vzgajanje gozdov. Poznavanje znanstva o ustvarjanju in obnovi gozda, tako v njegovi znanstveno gospodarski osnovi, kakor tudi v uporabi metod izvajanja v različnih konkretnih primerih;

b) čuvanje gozdov in lovstvo.

Vsestransko poznavanje načinov o čuvanju gozdov in možnosti povečanja dohodkov gospodarskih gozdnih objektov z uporabo pripravnih gospodarskih ukrepov.

Poznavanje obstoječega zakona o gozdih in lovu, način lova in izkoriščanje.

Druga skupina.

a) Poznavanje enostavnejših načinov geodetskega premerjavanja in kartiranja gozdnih terenov.

b) Dendrometrija.

c) Osnove znanosti o urejevanju in računanju vrednosti gozdov.

Tretja skupina.

a) Uporaba gozdov.

Poznavanje časa in dob sodobnega in pravičnega izkoriščanja in načinov sečnje;

predelava lesa in ostalih gozdnih proizvodov v zvezi z gozdarsko tehnologijo in industrijo;

prevoz in čuvanje gozdnih proizvodov kakor tudi njihovo vnovčevanje.

b) Projektiranje in izvedba enostavnih gozdnih gradenj, kolikor to zahteva udomačeni način gospodarstva in izkoriščanja.

c) Poznavanje običajnih osnov obstoječih službenih predpisov upravnega in čuvajskega gozdarskega osebja, kakor tudi ostalih delavcev v urejenem gozdnem gospodarstvu.

§ 14.

Vsak dan pismenega izpita odpre komisija pred kandidati na ministrstvu za gozde in rudnike dostavljeno zapечатeno kuverto, v kateri so tri pismene naloge.

Pri sestavi in izdelavi pismenih del se smejo kandidati posluževati samo tistih pomožnih sredstev, tabel in zakonskih tekstov, ki jim jih komisija da na razpolaganje.

Pismeni izpit traja vsak dan osem ur.

§ 15.

Ustni izpit dela vsak kandidat iz vseh v § 13. naštetih predmetov.

Izpraševanje vsakega kandidata traja dve uri.

§ 16.

Izpit v gozdu obsega v glavnem poznavanje gozdnega rastlinstva in njegovih lastnosti;

oceno lege in zemljišča, kakor tudi ostalih razmer in stanja sestojev;

spretnost in sposobnost kandidata v reševanju nalog v pogozdovanju in obnovi gozda, reda sečnje in sečišča; odločbo o najugodnejši mreži potov in ostalih prevoznih naprav;

osnovna načela taksacije.

Ker bi opravljanje tega izpita moglo biti združeno tudi s krajšimi ekskurzijami, odredi ban kandidatom v ta namen tudi izvestne denarne podpore.

§ 17.

Po dokončanem izpitu oceni kandidata vsak izpraševalec po izidu pismenega in ustnega izpita, pri čemer se upošteva tudi domače delo — dnevnik. Na osnovi danih ocen se pristopi h glasovanju. Ako so glasovi enako razdeljeni, odloča predsednikov glas. Definitivno ugotovljena ocena se vpiše v izpričevalo.

§ 18.

Izpitne ocene se po uspehu glase:

prav dober

dober

zadosten

nezadosten

aspeh

Kandidati, ki ne opravijo izpita, dobijo potrdilo, da so delali izpit in ako v ponovnem roku naredijo izpit, se jim zamenja potrdilo z izpričevalom, v katerem se označi, da je izpit ponavljal.

§ 19.

Kandidatom, ki so popolnoma opravili ta državni izpit za drugo kategorijo gozdarske strokovne službe, se izda diploma te-le vsebine:

Podpisana izpraševalna komisija za državni strokovni izpit gozdarskih uradnikov II. kategorije je izprašala g. _____ rojenega _____ v _____

srez _____, banovina _____, ki je

dovršil gozdarsko šolo v _____ ter je

soglasno (z večino glasov) spoznala, da je sposoben za

vršenje gozdarske službe in za državnega uradnika II. kategorije, kakor tudi za vodstvo praktičnega gozdarskega gospodarstva v _____

V Beogradu, _____ 1930.

Predsednik

Člani komisije

§ 20.

Izpit za gozdarsko praktično službo gozdarskih uradnikov II. kategorije se sme ponoviti samo enkrat, in sicer v roku, ki ga določi komisija po svoji oceni in predarku.

§ 21.

O izidu izpita sestavi odposlanec ministrstva za gozde in rudnike zapisnik, ki ga podpiše celokupna izpraševalna komisija in ki se izroči banu, da ga pošlje dalje ministrstvu za gozde in rudnike na vpogled.

Ta zapisnik obsega:

- a) seznam članov izpraševalne komisije;
- b) seznam k izpitu pripuščenih kandidatov;
- c) izdelane pismene naloge, kakor tudi pismena domača dela vseh k izpitu pripuščenih kandidatov;
- č) izid ocen vsakega člana komisije, kakor tudi končne ocene.

§ 22.

Vsak kandidat plača pred začetkom izpita izpitno takso v višini 50— Din pri kraljevski banski upravi.

§ 23.

Prijavljeni kandidati za opravljenje tega državnega strokovnega izpita dobijo, ako so državni uradniki, na pravočasno vloženo prošnjo potrebno odsotnost za dobo enega meseca.

§ 24.

Članom izpraševalne komisije kakor tudi odposlanec ministrstva za gozde in rudnike pripadajo za čas, dokler traja izpit, dnevnice po veljajoči uredbi za potne in selitvene stroške, ako niso iz kraja, kjer se vrši izpit.

Stroški izpraševalne komisije gredo na breme proračuna kraljevske banske uprave.

V Beogradu, dne 23. avgusta 1930. št. 10626.

Minister za gozde in rudnike
Dr. Korošec s. r.

224.

Na podstavi § 126. zakona o gozdih z dne 21. decembra 1929. predpisujem naslednji

Pravilnik

za vršenje službe čuvajskega osebja pri upravi državnih gozdov.*

Obče dolžnosti.

Člen 1.

Dolžnost čuvajskega osebja je, da v prvi vrsti vrši čuvajsko službo v poverjenem področju, potem da sodeluje v vseh delih gozdnega gospodarstva, vse to pa po določenih tega pravilnika in po posebnih naredbah šefov uprav.

* Službene novine kraljevine Jugoslavije z dne 17. septembra 1930., št. 209/LXXIV/457. — Zakon o gozdih gl. Uradni l. z dne 28. februarja 1930., št. 162/35.

Čuvajsko osebje je izvršilni organ ter čuva državno gozdno posest po določenih zakona o gozdih, uredbah, naredbah in razpisih ministrstva za gozde in rudnike, direkcije gozdov in gozdnih uprav.

Posebne dolžnosti.

Člen 2.

Poleg poprej omenjene obče dolžnosti ima čuvajsko osebje tudi še te-le posebne dolžnosti:

1. da svojim predpostavljenim in višjim vedno in ob vsaki priliki izkazuje potrebno spoštovanje, da bodi proti njim ustrežljivo in poslušno in da izvršuje vse njihove naredbe točno, vestno, marljivo in brezpogojno;

2. da točno in v posameznostih pozna meje in mejne znake gozda, ki mu je poverjen v čuvanje, in da strogo upošteva, da se meje državnega gozdnega posestva vzdržé v neizpremenjenem stanju in da vsako poškodovanje ali prestavljanje mejnih znakov, kakor tudi protipravno razširjanje sosednje posesti na škodo državnemu gozdu prijavi takoj svojemu predpostavljenemu oblastvu. Istotako mora strogo nadzorovati stanje trigonometričnih in ostalih točk premer, meje v razne namene izločenih površin, meje planin in planinskih pašnikov ter črte in znake notranje gospodarske razdelitve;

3. da se točno seznani z vsemi gozdi svojega čuvajskega področja, kakor tudi z vsemi terenskimi in izvoznimi razmerami, to je z vsemi višinami, grebeni, vrhovi, pobočji, dolinami, potoki, pašniki, izvoznimi cestami in stezami, sečnjami, kakor tudi z vsemi drugimi deli v svojem področju;

4. da se natančno seznani s posebnimi servitutnimi (služnostnimi) pravicami posameznih občin, vasi in oseb v gozdih svojega čuvajskega področja in da hkratu budno pazi, da se obstoječe servitutne pravice ne bi razširjale na škodo državnega gozdnega posestva, oziroma da se ne bi izvrševale na nedopusten način. Vse opažene nepravilnosti mora čuvajsko osebje takoj prijaviti pristojni gozdni upravi;

5. da brez škode za čuvanje svojega čuvajskega področja pomaga šefu gozdne uprave v vseh gozdnih delih posebno pri odkazovanju, sečnji, merjenju, žigosanju in izvozu gozdnih proizvodov, režijskih delih, realiziranju raznih pogodb, prodaji lesa po gozdni taksi, izdajanju brezplačnega lesa, preskrbovanju potreb servitutnih upravičencev, pogozdovanju, čiščenju in redčenju, gradnji cest, visokih, kakor tudi vseh drugih zgradb, izkoriščanju stranskih gozdnih proizvodov, izvrševanju lova in ribolova, kakor tudi pri vseh drugih gozdnih delih, za katera ga določi šef uprave, in končno, da po izdanih navodilih vodi nadzorstvo nad državnimi delavci, vozniki in njihovim delom;

6. da zaradi čim intenzivnejšega čuvanja svojega področja in čim vestnejšega izvrševanja ostalih dolžnosti vsakčas in po možnosti čim češče obhodi posamezne gozde, kulture, drevesnice, pod zabrano postavljene gozde, planine, planinske pašnike in ostale kraje, kjer se pušča živina na pašo in žirenje kakor tudi posamezne kraje dela, gradnje itd., in to v raznih smereh in ne samo po znanih potih, nego tudi po višinah, pobočjih, dolinah, pa tudi po največjih goščavah;

7. da vsakega krivca po zakonu o gozdih po predpisu in v zakonitem roku prijave gozdni upravi in da ukradene gozdne proizvode, kakor tudi orodje, ki se ga je krivec posluževal, odvzame in z njimi postopa po zakonu.

Vedenje.**Člen 3.**

Čuvajske osebe kot državljanji morajo biti poštene, pravnega moralnega življenja v službi in zunaj nje in kot zapriseženi državni uslužbenci točni, vestni, marljivi in popolnoma zanesljivi v službi.

Čuvajsko osebje mora med ljudstvom uživati ugled, da bi ga pa doseglo, mora skrbeti, da bo neomadeževano, resno, nepristransko, nemaščevalno in proti vsakomur ustrezljivo. Posebno mora biti proti gozdnim krivcem strogo in odločno, toda hladno, umerjeno in pravično.

Čuvajsko osebje se ne sme udajati raznim strastem, kakor kvartanju, pijančevanju ali nemoralnemu življenju, ker s tem izgublja ugled in spoštovanje ljudstva in zapanje starešin.

Upravljanje denarja in sprejemanje daril.**Člen 4.**

Čuvajskemu osebju je najstrožje prepovedano vsako pobiranje ali izplačevanje državnega denarja, razen ako je za to izrečno pismeno pooblaščen.

Istotako je najstrožje prepovedano od oseb, s katerimi je čuvajsko osebje v kakršnikoli službeni zvezi, sprejemati osebno v svojo korist ali v korist svojih sorodnikov kakršnakoli darila brez ozira na to, ali so ta darila v denarju, drugih predmetih ali uslugah.

Take ponudbe ali usluge mora čuvajsko osebje kot poštene in pravilni uslužbenci, svesti svojih dolžnosti energično odbiti in ob vsaki priliki izoginiti se tudi najmanjši sumnji kakega podkupovanja ali nepoštenja.

Štranska opravila.**Člen 5.**

Brez posebnega dovoljenja pristojne direkcije ne sme čuvajsko osebje prevzeti uprave ali nadzorstva nad tujimi gozdnimi ali lovskimi gospodarstvi, niti ne sme brez kakega odobrenja prevzeti kakih drugih privatnih del.

Imeti ekonomijo je dovoljeno samo za potrebo lastnega gospodinjstva in kolikor se s tem ne ovira opravljanje službe; vsako drugo vodstvo pa je prepovedano tako organu, kakor tudi vsem članom rodbine, s katerimi živi v skupnosti.

Izvrševanje vsake obrti ali trgovine je prepovedano čuvajskemu osebju v vseh razmerah.

Brez dovoljenja ne sme čuvajsko osebje jemati v zakup paše, lovnih ali ribolovnih objektov.

Vsako sodelovanje v trgovini z gozdnimi proizvodi, kakor tudi prevzemanje v akord raznih gozdnih del vobče je najstrožje prepovedano čuvajskemu osebju, njega ženam, kakor vsem ostalim članom rodbine.

Zapreke v izvrševanju službe.**Člen 6.**

Čuvajsko osebje ne sme brez dovoljenja gozdne uprave zapustiti svojega čuvajskega področja, oziroma sedeža.

Ako kak gozdarski organ oboli ali bi bil s kakim važnim razlogom zadržan v izvrševanju svoje službe, mora to takoj, najdalj pa v 24. urah, javiti neposrednemu starešini.

Odgovornost.**Člen 7.**

Čuvajsko osebje je osebno in v vsakem pogledu odgovorno za zakonito in predpisom ustrezajoče opravljanje čuvajske službe. Kolikor se ti organi v mejah tega pravilnika uporabljajo tudi za druga gozdna dela, morajo tudi ta dela izvrševati s polno odgovornostjo v zmislu izdanih navodil in naredb.

Istotako mora čuvajsko osebje strogo čuvati službeno tajnost, ter ne sme nikomur — razen svojim predpostavljenim — priobčevati svojih službenih poslov.

Prevzemna izročitev dolžnosti.**Člen 8.**

Vsak organ mora ob nastopu službe v svojem čuvajskem področju prevzeti dolžnost od svojega prednika v navzočnosti šefa gozdne uprave ali uradnika, ki ga za to pooblasti.

O priliki izročitve področja se morajo novemu čuvajskemu organu pokazati gozdi, meje in mejni znaki in izročiti mu njih pregledna karta, kakor tudi vsi objekti po spisku z vsemi pravicami in dolžnostimi, nadalje trigonometrične in ostale točke premer in znakov notranje gospodarske razdelitve, zagraje (branjevine) površine, izločene za znanstvene preizkuse, rezervacije in slično, nadalje mora biti čuvajski organ uveden v vse stroške gozdnega gospodarstva, ki se vodi v tem področju. Vsa dela v sečiščih, kulturah, zagrajah (branjevinah), gradnjah itd. se mu morajo izročiti po faktuem stanju na dan prevzemne izročitve. Razen tega se mu morajo izročiti vsi gozdni proizvodi, ki preidejo pod nadzorstvo novega organa, inventar, kakor tudi vsi ostali predmeti po količini in kakovosti. Hkratu je treba ugotoviti stanje področja glede brezpravne sečnje in paše. Opozoriti je treba na dele področja, ki so najbolj izpostavljeni gozdnim škodam. Uvesti je prejemnika v način njihovega nastajanja (podnevu, ponoči in ob kakšnih pogojih) in izročiti mu spisek bolj znanih škododelcev.

O prevzemni izročitvi je treba sestaviti poseben prevzemno-izročilni zapisnik za prevzete inventarske predmete in za daljnje čuvanje in poslovanje v prevzetem področju.

Nepopolno ali površno izvršena prevzemna izročitev ne more veljati za izgovor za kakršnekoli nedostatke v službi.

Obrazce prevzemno-izročilnih zapisnikov in vse ostale podrobne odredbe o izvrševanju prevzemne izročitve same izda pristojna direkcija gozdov po razmerah in potrebah svojega področja.

Službena knjiga.**Člen 9.**

Vsak čuvajski organ mora osebno voditi svojo službeno knjigo.

Službena knjiga se deli na štiri dele: za dnevnik, za posebne naredbe, za prijave gozdnih prestopkov in za inventar.

Vsak gozdarski organ mora v službi vedno nositi službeno knjigo, predpisano gozdno kladivo in meter. V prvi del, v dnevnik, vpisuje vsak dan po datumu najkratko pot, po katerem je hodil, čas, vse službene posle, ki jih je ta dan opravil, kakor tudi vse ostalo, kar je opazil. Ako gozdarski organ spremlja šefa uprave ali

hodi s kakimi drugimi organi, mora to posebej navesti v službeni knjigi.

Drugi del služi za naredbe in razpise trajnejše važnosti, po katerih se mora organ ravnati, kakor tudi za važnejše pismene naloge in pripombe šefa gozdne uprave ali drugih strokovnih uradnikov. Istotako zapisuje organ v ta del vsa važnejša opazovanja in prijave o dogodkih, za katere smatra, da ni zadostno podati o njih samo ustno poročilo.

Tukaj se vpisujejo tudi opazovanja obče strokovne vrednosti, ki bi morala biti trajno znana ali ki morejo nasledniku služiti za pouk in ravnanje v službi.

Tretji del služi za vpisovanje vseh podatkov za sestavo in prijave gozdnih prestopkov, ki jih je organ ugotovil. Ta del je treba razdeliti v stolpce tako, da se morejo naglo in pregledno vpisati vsi podatki, ki so važni za sestavo prijave. V prijavo je treba vpisati: zaporedno številko, datum, ime, priimek in domače ime, ako ga ima, dobo poškodb z označbo imena očeta, vasi in občine, od koder je, hišno številko, ali je sam lastnik ali član zadruga, v katerem primeru je treba navesti tudi ime starešine, ime delodajalca, osebe, ki je škodo povzročila, ali je organu osebno znana, ali je krivec zasaden na dejanju in v katerih obtežljivih okoliščinah, dokaze in priče, ako jih je kaj, ali ima pravico servituta (služnosti) v državnem gozdu, gozd, v katerem se je storil prestop, kraj, kjer se je krivec zasačil, kratek, toda izčrpen popis gozdne škode z označbo števila, vrste dreves, dimenzija posekanih debel in sortimentov, tako da se more kubična vsebina in vrednost lahko ustanoviti; naposled eventualne posebne pripombe gozdarskega organa.

Četrty del je določen za inventar. Sem spada v prvi vrsti spisek mejnih znakov, potem priprave za merjenje in obeleževanje lesa, orodje in vsi drugi predmeti, izročeni organu v uporabo, oziroma v čuvanje. V vsaki službeni knjigi morajo biti strani označene z vrstnimi številkami. Število strani knjige overovi šef uprave na prvi strani. Iztrgavanje listov iz službene knjige se zasleduje po disciplinski poti.

Brisanje v službeni knjigi je prepovedano. Eventualne pogreške je treba prečrtati tako, da se more prvotni pogrešek vedno prečitati, nad njim pa se jasno napiše popravek.

Čuvajski organi morajo službene knjige pazno hraniti in jih vsakokrat, kadar se sestanejo v službi s predpostavljenimi ali drugimi višjimi gozdarskimi uradniki, izročiti na pregled in overitev. Gozdarski organ ne sme nikomur drugemu dovoljevati v pogleda v službeno knjigo.

Ako se organ izmenja, je treba službeno knjigo v vseh delih skleniti in izročiti nasledniku, da jo dalje vodi. V zapisniku o izročitvi je treba to dejstvo posebej navesti.

Izpolnjena službena knjiga se izroči gozdni upravi, da jo shrani.

Službena knjiga se sme uporabljati samo za službene namene. Službene knjige se smatrajo za važne uradne dokumente ter se temu primerno vsaka namerna nepravilnost v vodstvu zasleduje kot hud disciplinski prestop. Podatki se vpisujejo v službeno knjigo s svičnikom za kopiranje.

Za delavce in voznike gozdne uprave se mora voditi posebej dnevnik po izdanih navodilih.

Gozdne meje.

Člen 10.

Gozdarski organi morajo dobro poznati gozdne meje, jih čim česče obhoditi in preiskovati, ali so mejni znaki pravilni, ali niso mogoče premaknjeni ali celo uničeni, poškodovane ali nejasne ali zarasle znake po možnosti takoj sami spraviti v pravilno stanje ali, ako je za to potrebno več dela, kakor tudi pri čiščenju prosekov, o tem redno ob začetku vsakega meseca poročati pristojni gozdni upravi.

Ako zapazijo, da je meja prekoračena ali da so mejni znaki od sosedov premaknjeni in pokvarjeni, da je mejni les posekan ali drugače poškodovan, ali da so mejaši storili kakršnokoli nepravilnost, morajo o tem takoj obvestiti gozdno upravo z natančnim opisom izvida in stanja, in kaj bi bilo treba ukreniti, da bi se po tem meja zopet popravila in postavili novi mejni znaki.

Sečnja, izdelava in premera materiala.

Člen 11.

Gozdarski organi morajo voditi strogo nadzorstvo in osebno kontrolirati sečnjo lesa, da se ne sekajo druga debela, razen odkazanih, ali da se ne seka več, nego je odobreno; voditi morajo nadzorstvo glede odobrene vrste, količine in kakovosti lesa, da se sečnja vrši samo v določenem času in naposled, da se čuva podmladek, ki je v sečnji, in da ne dopuščajo ničesar, kar bi nasprotovalo zakonu o gozdih in drugim izdanim odredbam.

Gozdski organi morajo voditi račun tudi o tem, da se les izdelava na način, da se čim popolnejše izkoristi, in na čim boljše sortimente.

Kadar je les izdelan, je treba takoj prešteti, premeriti in obračunati izdelani material.

Izdelani material se mora po sortimentih uvrstiti v števnih knjige. Za vsako sečnjo, za glavni sortiment in vrsto drevja je treba voditi posebne števnih knjige, kolikor šef uprave ne izda posebnih naredb za premero materiala in vodstvo števnih knjig. S sekanjem poškodovano in potem posekano drevo je treba vpisati v posebna števnih knjige.

V števnih knjigah se ne sme nič brisati, niti z gumijem, niti z nožem, niti na kak drug način. Popravke pomoč je treba izvesti tako, da se prejšnje številke jasno razločijo. Vsi podatki se vpisujejo s svinčnikom za kopiranje.

Takoj po premeri morajo gozdarski organi obračunati kubično ali prostorninsko vsebino premerjenega lesa. Ko je to storjeno, je treba števno knjigo skleniti z rekapitulacijo, ki jo mora datirati in podpisati gozdarski organ in kupec, oziroma njegov pooblaščen zastopnik.

Izročitev gozdnih izdelkov.

Člen 12.

Ako izdelani in premerjeni les ni izdelan v lastni režiji, potem se more premera lesa smatrati tudi za izročitev lesa ali, ako kupec prevzame izdelano gradivo, je treba o priliki izročitve les ponovno premeriti in vpisati v števnih knjige; premera služi za podlago za obračunavanje kupnine, ako se ne določi kaj drugega.

Izvoz lesa.

Člen 13.

Gozdarski organi morajo intenzivno nadzorovati izvoz lesa iz gozda, da se vrši po dovoljenju gozdne uprave in brez škode za tla in podmladek.

Vsako škodo, narejeno z izvozom lesa, morajo prijaviti pristojni gozdni upravi. Ne sme se dovoljevati izvoz lesa, ki ni v redu izročen, plačan in za katerega kupec nima dovoljenja za odpravo.

Vozniki ne smejo o priliki izvoza sekati drugih debel, do katerih nimajo pravice.

Razen tega morajo gozdarski organi strogo paziti, da vozniki plačajo pristojbino za gozdno pašo za živino, s katero delajo, in vobče da ne bi v čemerkoli postopali proti zakonu in sklenjeni pogodbi.

Gozdni poti.

Člen 14.

Gledé gozdnih potov morajo gozdarski organi paziti, da bodo glavni in stranski gozdni poti in ceste, kolikor je to mogoče z ozirom na terenske razmere in delo v gozdu, vedno v redu, da bi jih drvarji in vozniki ne poškodovali in poleg obstoječih presekali še tudi nove pote in s tem brez potrebe oškodovali sestoje in uničevali podmladek.

Gozdarske organe je treba uvesti v pogodbeno določila glede odgovornosti za vse škode, ki jih storé kupčevi vozniki in ostali delavci v gozdu, in ali je kupec dolžen popravljati tudi pote, ki jih njegovi drvarji, vozniki in drugi delavci poškodujejo ali pokvarijo.

Gozdne kulture.

Člen 15.

Šef gozdne uprave obvešča podrejeno gozdarsko in čuvajsko osebje o odobrenih kulturnih delih in jih uvaja v strokovno izvajanje. Hkratu izdaja vse druge potrebne naredbe, ki se nanašajo na izvrševanje kulturnih del.

Gozdarski organi morajo izvedbo kulturnih del na licu mesta najvestneje voditi in nadzirati po dobljenih navodilih, kolikor pa je to potrebno zaradi poučevanja delavcev, se morajo tudi sami lotiti posla in z zgledom pokazati, kako je treba izvršiti posamezna dela.

Gozdarski organi morajo izvrševati vsa dela v drevesnicah svojega področja po dobljenih navodilih in jim posvečati največjo pažnjo, uvažujé, da se v drevesnicah vzgajajo samo jedre in krepke sadike.

Čuvajska služba.

Člen 16.

Zapriseženo čuvajsko osebje ima značaj organa javne varnosti. Ono mora v službi nositi predpisane službene znake in ima pravico nositi orožje.

Čuvajsko osebje mora poverjeno mu državno imetje vvesto in požrtvovalno čuvati pred vsemi škodami vobče; posebno mora marljivo in pozorno obhoditi vse gozde, po potrebi tudi ponoči ter ob nedeljah in praznikih in predlagati prijave proti vsem osebam, ki so izvršile kakršnakoli nedovoljena dela z ozirom na varnost državnega imetja.

Čuvajsko osebje kot organ javne straže ima pravico in dolžnost, da vsakemu, ki ga najde v svojem ali v kakem drugem čuvajskem področju, da dela ali da je naredil kako nedopuščno dejanje po zakonu o gozdih, lovu in ribolovu, oziroma po pravilnikih in izvršilnih naredbah, ki se nanašajo na te zakone, prepreči tako delo, jih odstrani iz gozda in jih obtoži pristojnemu oblastvu v predpisanem roku, poleg tega pa da mu odvzame ves

izdelani material, orodje, ostale priprave in stvari, katerih se je o priliki sečnje lesa posluževal.

Istotako morajo organi posvečati posebno pažnjo škodam po mrčesu in drugih živalih ali elementarnih neugodah; po možnosti jih morajo preprečevati, da se vse škodljive posledice, kolikor je to v njihovi moči, že v začetku odvrnejo.

Gozdne škode.

Člen 17.

Ako čuvajsko osebje zasledi kako gozdno škodo ali kako drugo kršitev varnosti državne imovine, mora postopati po določilih zakona o gozdih.

Vsa posekana drevesa in panje je treba takoj označiti z zato določenim kladivom in zaporedno številko debela, pod katero je škoda vpisana v službeni knjigi.

Ako opazijo gozdni organi kake sumljive osebe v gozdu ali ako imajo razlogov, da sumijo, da bo ta oseba izvršila kaka protizakonita dejanja v zmislu zakona o gozdih, ni treba čakati, da jih izvršé, temveč morajo te sumljive osebe takoj odstraniti iz gozda.

Na delu zasačenim škododelcem se mora preprečiti daljnje delo.

Zaplemba gozdnih proizvodov.

Člen 18.

Ako najde gozdarski organ kake gozdne proizvode, o katerih sumi, da izvirajo od gozdne škode, ali ako zapazi kako osebo, o kateri upravičeno sumi, da bi mogla biti škododelec z gozdnimi proizvodi, dotičnik pa ne more opravičiti izvora proizvodov, mora te proizvode zapleniti in dalje postopati po določilih zakona o gozdih. O tej priliki mora gozdarski organ točno ustanoviti količino in kvaliteto zaplenjenega lesa in nanj udariti predpisano kladivo. Zaplenjeni material se mora po številu, vrsti in dimenzijah izročiti najbližjemu občinskemu oblastvu ali njegovemu organu, oziroma vaškemu starešini ali drugi ugledni in zanesljivi osebi proti potrdilu v čuvanje.

Zaplenjeni les prenese na zahtevo gozdnega organa z mesta, kjer se je posekal, oziroma zalotil, do občinskega oblastva, oziroma do kraja, določenega za shrambo, ali sam zasačeni krivec ali druga oseba iz bližnje vasi, ki jo določi sresko ali občinsko oblastvo in to samo, ako vrednost zaplenjenih proizvodov znaša več kakor bi znašali stroški prenosa.

Legitimiranje krivca.

Člen 19.

Ako gozdarski organ ne pozna osebno poškodnika, ga mora vprašati za ime in za stalno bivališče. Ako dotičnik noče podati potrebnih podatkov ali ako gozdarski organ sumi, da poškodnik ni povedal pravega imena, ga izroči takoj najbližjemu županstvu ali orožniški postaji.

Orodje in slično, česar se je poškodnik posluževal, je treba hkratu s prijavo poslati po šumski upravi pristojnemu oblastvu.

Odpor krivca.

Člen 20.

Ako se krivec upira ali ako jih je več, tako da gozdarski organ ne more prepeljati krivcev do županstva, oziroma do žandarmerije, niti zapleniti lesa in orodja,

mora takoj zahtevati pomoč od najbližje orožniške postaje, da bi se preprečilo daljnje povzročanje škode, zaplenil les in orodje, krivec pa prijel. V prijavi je treba tako vedenje krivca navesti kot posebno obtežitev.

Uporaba orožja.

Clen 21.

Pravico do uporabljanja orožja v službi ima čuvajsko osebje samo v primeru nujne obrambe.

Primer nujne obrambe nastopi tedaj, kadar se izvrši napad, ki se ga gozdarski organ ne more drugače obraniti nego samo z uporabo orožja. O nujni obrambi se ne more govoriti, ako se gozdarski organ samo boji, da bi krivec mogel izvršiti napad.

V primeru samoobrambe sme gozdni organ uporabiti orožje samo v toliki meri, kolikor je neobhodno potrebno, da obrani svoje življenje. Ako je gozdni organ pri napadu bil udarjen ali ranjen, mora za boljše opravičenje uporabe orožja takoj dati ugotoviti poškodbo, bodisi z zdravniškim potrdilom ali, ako ne bi bilo zdravnika blizu, z dvema pričama pred najbližjim občinskim ali vaškim oblastvom.

Vsak primer uporabe orožja v primeru nujne obrambe mora gozdarski organ takoj osebno prijaviti pristojni gozdni upravi.

Skrivanje krivca v hiši.

Ci. 22.

Kadar gozdarski organ odkrije gozdno škodo, si mora prizadevati, da najde krivca po sledovih, kolikor je to mogoče.

Ako se kak poškodnik skriva v hišo ali kak drug zaprt prostor ali ako je dan sum, da je kak les, ki izvira od škode, skrit v takem prostoru, mora gozdarski organ to takoj prijaviti županstvu ali orožniški postaji in zahtevati njihovo posredovanje pri preiskavi, kolikor bi sam tega ne mogel izvršiti. Preiskavi mora vedno prisostvovati kaka odrasla oseba izmed domačinov. Da se je preiskava izvršila in v čigavi navzočnosti, je treba vedno navesti v prijavi.

Pismena prijava gozdnih škod.

Clen 23.

Vse najdene gozdne škode mora gozdarski organ vpisati v drugi del svoje službene knjige s podatki, potrebnimi za sestavo prijave.

Opis gozdne škode v službeni knjigi mora biti točen, toda po možnosti kratek. Materialna ocenitev škode se mora izvesti najvestneje. Na osnovi teh podatkov sestavijo gozdarski organi prijave za gozdne prestopke, ki jih morajo v zmislu § 178. zakona o gozdih predložiti pristojni upravi najdalj v 10 dneh, računaje od dne, ko je bil krivec zasačen na dejanju, oziroma od dne opažene škode.

V raznih primerih, zlasti pri samolastnem krčenju, uzurpaciji in drugih poškodbah mej, motenju posesti, prilsavljanju ali razširjanju servitutnih pravic in sličnega mora gozdarski organ takoj predložiti pismeno prijavo.

Istotako pazi, da se posamezne osebe ne vknjižijo na uzurpirane površine, niti da se pod navidezno svojino te površine ne vzamejo v popis za plačilo dolgov ali kakih kazenskih stroškov uzurpantov.

Ako bi se v čuvajskem področju kakega gozdarskega organa našla kaka škoda, on pa bi ne zvedel pravočasno zanjo in ne postopal po izdanih predpisih, niti bi se mogel opravičiti, se pozove disciplinsko na odgovornost.

Medsebojno podpiranje čuvajskega osebja.

Clen 24.

Gozdarski organi morajo v primeru potrebe priti drug drugemu na pomoč, od časa do časa pa skupno obhoditi in kontrolirati posamezne dele svojih področij. Vsaka opustitev te dolžnosti se kaznuje disciplinsko.

Kadar kak gozdarski organ odkrije gozdno škodo ali pride na sled gozdni škodi v tujem čuvajskem področju ali ako zasači krivca na dejanju, mora postopati enako, kakor da se je škoda naredila v njegovem čuvajskem področju.

Po nalogu svojih predpostavljenih morajo gozdarski organi prevzeti tudi čuvajsko službo sosednjega čuvajskega organa, ako je ta zadržan v izvrševanju svoje dolžnosti, oziroma morajo vršiti čuvajsko službo v več področjih, ako so se gozdne škode pomnožile.

Kadar se sosednji gozdarski organi sestanejo v svojih področjih ali na njihovih mejah, vpišejo drug drugemu v dnevnik službene knjige kraj, čas in dan sestanka.

Popisovanje in izdajanje servitutnega lesa.

Clen 25.

Čuvajsko osebje mora po pooblastilu šefa uprave ob določenem času v navzočnosti vaškega starešine oceniti potrebe servitutnih upravičencev na les za tekoče leto in ga popisati v servitutnih knjigah po izdanih predpisih.

Po odobreni potrebi materiala, popisanega v servitutnih knjigah, izdajo gozdarski organi servitutnim upravičencem, ravnaje se strogo po izdanih odredbah, v določenih gozdih in mejah njihove občine potreben les v prvi vrsti od sušice, podrtih dreves, debel, napadenih od mrčesa ali zajedavcev ali poškodovanih po požaru, in šele v drugi vrsti od zdravih stoječih debel, kolikor to dovoljujejo gozdno-vzgojne in etatne razmere teh gozdov.

Servitutni les pravnih užitnikov nesegregirane liške imovinske občine in nekdanjih krajiških mest na teritoriju nekdanje vojne krajine se popisuje, odobrava in izdaja na dosedanji način, ki je uravnan z razpisi, sporazumi, administrativnimi odločbami itd. Potrebo gradbenega lesa mora šef uprave osebno ustanoviti.

Potrebni les morajo gozdarski organi izdati servitutnim upravičencem čimpreje, da ga morejo pravočasno izdelati in izvoziti. V ta namen se mora uporabiti čas, kadar kmetijski posli pojenjavajo.

Izdani les se mora premeriti, podatki pa vpisati na desno stran servitutne knjige, kjer se ta knjiga vodi, oziroma postopati po dosedanjih predpisih.

Elementarne nezgode in škode od mrčesa.

Clen 26.

Ako gozdarski organ opazi na kulturah ali na podmladku ali na odraslih deblih rumenijo, potem da se debela suše, da se je pojavil kak mrčes ali kaka druga

bolezen, ali kakršnokoli drugo izpremembo, mora take primere takoj dostaviti pristojni gozdni upravi.

Istotako mora takoj sporočiti, kadar o priliki obhoda gozdov opazi nova podrtja debela, vetrolome, snegolome, sušice in slično. Taka debela je treba takoj premeriti, oziroma preceniti, premero ali oceno pa dostaviti upravi s predlogom za vnovčenje.

Clen 27.

Čuvajsko osebje mora najstrožje in najvestneje nadzirati kurjenje ognja v gozdih in na njihovih robovih, oziroma kurjenje ognja ob času večje suše in močnih vetrov povsem zabraniti.

Iz tega razloga mora paziti, da pastirji, delavci in ostale osebe, ki se upravičeno nahajajo v državnih gozdih, kurijo ogenj in gradé kolibe samo na tistih mestih, ki jih za to določi šef gozdne uprave, to pa je na jasadah, pašnikih, na potih in vobče na krajih, kjer je gozd redek, kjer ni podmladka in suhljadi, ki bi se mogla lahko uneti. Pa tudi na teh mestih se ne sme ogenj kuriti pod drevjem samim.

Gozdarski organi morajo obračati pažnjo na to, da pastirji in delavci, preden gredó iz gozda, pogasé ogenj ali da ga zasujejo z rušami ali zemljo, da bi se preprečila vsaka nevarnost požara. Istotako morajo gozdarski organi vsakikrat opomniti delavce, pastirje in druge osebe, ki jih najdejo v gozdu ali v neposredni bližini, na nevarnost, zle posledice in kazni, ki jim pretijo, ako bi pustili ogenj nepogasen ali ako bi dali celó povoda, da nastane požar.

Ako gozdarski organi najdejo v gozdu nepogasen ogenj, ga morajo sami pogasiti, odgovorno osebo pa obtožiti.

Kadar gozdarski organi opazijo v kakem delu gozda požar, ga morajo, ako je mogoče, takoj sami pogasiti ali mu preprečiti daljnje širjenje na katerikoli način. Ako je požar tolik, da preti nevarnost, da se bolj razmahne, morajo na najhitrejši način obvestiti gozdno upravo in prvega predpostavljenelega o kraju, vrsti in obsegu požara, sami pa se morajo takoj napotiti na mesto požara in z ljudmi, ki se v naglici pozovejo in zberejo, ukreniti vse, kar je mogoče, da se daljnje širjenje požara prepreči in da vodijo obrambo, dokler ne dospe šef uprave ali kaka druga strokovna oseba na mesto požara.

Hkratu morajo gozdarski organi po najhitrejši poti obvestiti najbližje občinsko oblastvo, najbližje vaške starešine in jih pozvati na gašenje požara. Istotako je treba obvestiti tudi najbližjo orožniško postajo. Ako bi gozdarski organ ne našel vaškega starešine, pozove sam za gašenje požara osebe, ki jih najprej najde, in te osebe mu morajo s potrebnim orodjem takoj prihiteti na pomoč.

Dokler na kraj požara ne dospe šef gozdne uprave ali kaka druga strokovna oseba, upravljajo in vodijo vse posle gozdarski organi sami, dokler požara popolnoma ne pogasé ali mu ne preprečijo daljnega širjenja.

Kadar se požar pogasi, mora gozdarski organ ostati na pogorišču vsaj še dva dneva s potrebnim številom delavcev in paziti, da bi se požar ne ponovil.

Ko bo požar popolnoma pogasen, mora gozdarski organ vestno zasledovati krivca, oziroma v tem poslu. podpirati druga oblastva in pravočasno predložiti gozdni upravi prijavo s poročilom o vzroku, značaju, obsegu in trajanju požara, o vsem poteku gašenja in naposled o storjeni škodi, kolikor jo more sam oceniti.

Prav tako mora gozdarski organ v svojem poročilu navesti, kaj je treba ukreniti z ožganimi in ogorelimi debli po naravi in jakosti požara in velikosti škode z ožganimi površinami itd.

Pri obrambi požara se mora osebje najstrožje ravnati po vseh določenih zakona o gozdih in specialnih naredbah višjih oblastev in organov.

Lov in ribolov.

Clen 28.

Gozdarski organi morajo čuvati lov in ribolov. Oni morajo v mejah zakona o lovu in ribolovu preprečevati vsa dejanja, ki bi mogla škodovati lovu in ribolovu.

Gozdarski organi morajo strogo paziti, da nikdo ne lovi brez predpisanega dovoljenja, v prepovedanem času ali v gozdih in vodah, kjer je lov prepovedan, da nikdo ne lovi na prepovedan način in da proti vsakemu, kdor se pregreši zoper določila zakona o lovu in ribolovu, vložijo prijavo, mu zaplenijo orožje in druge priprave za lovljenje in vjetje divjačine in da jo obenem s prijavo izročijo gozdni upravi.

Paša in žirenje.

Clen 29.

Gozdarski organi morajo nadzirati, da se živina pušča na pašo ali žirenje samo po pristojnem dovoljenju, na tista mesta, ki so za to določena, in ob času, ko je paša dovoljena.

Gozdarski organi morajo kontrolirati, ali se število, vrsta in starost puščene živine ujema s tistim stanjem, za katero je izdano dovoljenje.

Osebe, ki imajo servitutno pravico do brezplačne gozdne paše ali žirenja v državnih gozdih, ne smejo poleg svoje živine puščati tudi tuje, ali tiste živine, ki jim ne služi za obdelovanje polja, temveč se odgaja s posebnim namenom za trgovino.

Živina sme počivati in prenočevati samo na tistih mestih, kjer dela najmanj škode podmladku, kulturam in gozdnemu zemljišču, ako je to zemljišče nestalno in usadno. Istotako se sme živina goniti napajat — napajališča — samo po določenih potih. Novi poti se ne smejo delati niti izsekavati.

Koze se smejo puščati na pašo in brstanje samo v odrasle gozde, nikdar pa ne v mlade gozdne kulture; paša koz se mora prilagoditi strogo določilom § 33. zakona o gozdih.

Število živine morajo gozdarski organi češče in z nenadnim preštevanjem kontrolirati.

Preštevanje se vrši na kakem prehodu ali kadar je živina zbrana, na napajališču, soliščih, počivališčih ali v ogradah. Ako najdejo gozdarski organi več živine, kakor je dovoljeno, morajo vložiti predpisano prijavo.

Pastirji ne smejo nositi v gozd sekir, sekati ali poškodovati drevja, beliti kože, klestiti ali obsekavati drevju vrhov, ruvati sadik iz gozda ali izdelovati kakega orodja. Prav tako ne smejo premeščati kolib in ograd po svoji volji ven iz krajev, ki so zato določeni.

Svinje se ne smejo puščati po planinah in planinskih pašnikih, niti se ne smejo puščati na žirenje po mestih, kjer bi mogle poškodovati mlade bilke in kulture, kakor tudi na tista mesta, kjer je treba, da ostane čim več semenja zaradi naravnega pogozdovanja. Gozdarski organi ne smejo dovoljevati, da velike črede ostanejo dalj časa na istem mestu v gozdu in da bi bila

prenočišča in odmorišča svinj blizu podmladka in kultur, ker delajo na teh mestih največ škode.

Ako se pokaže potreba, more šef gozdne uprave odrediti, da se mestoma žir rezervira tudi za divjačino ali za druge potrebe.

Gozdarski organi morajo vobče vse nepravilnosti, ki jih zapazijo, takoj vpisati v svojo službeno knjigo in o tem predložiti poročilo in predpisano prijavo pristojni gozdni upravi.

Prevozniki in vozniki smejo puščati svojo živino na pašo samo, ako so plačali predpisano takso za pašo.

Listovci in brstje.

Člen 30

Gozdarski organi morajo strogo paziti, da se v državnih gozdih ne seka brstje in da se ne dela stelja brez dovoljenja, posebno pa na krajih, kjer so gozdi še mladi in redki.

Gozdarski organi morajo, ako se izda tako dovoljenje, biti navzoči ves čas spravljanja stelje in dajati potrebna navodila. Klestiti se sme samo dolnja polovica krone, stoječemu drevju pa se ne sme obsekavati vrh.

Stelja se ne sme pripravljati v gozdu, temveč se mora takoj izvleči iz gozda.

Vse delo je prilagoditi določilom § 39. zakona o gozdih.

Lomljenje kamenja, izkopavanje peska, kuhanje oglja in apna.

Člen 31.

Nikdo ne sme brez predpisanega dovoljenja v državnem gozdu ali na državnem zemljišču kuhati oglja ali apna, lomiti kamenja, izkopavati gramoz, peska ali zemlje itd.

Tisti, ki dobijo pristojno dovoljenje, smejo svojo pravico izkoriščati samo na krajih, ki jim jih odredi šef uprave.

Z razbijanjem sten, razstreljevanjem itd. se ne sme delati škoda z rušenjem zemlje na strmih mestih, kakor tudi ne na sosednjih drevesih.

Material se sme izvlačiti samo po potih, ki so zato določeni. Poti se morajo vzdrževati v pravilnem stanju.

Gozdarski organi morajo paziti, da delavci prevozniki in vozniki z netenjem ognja ne bi delali kake škode. V ta namen je treba posebno in čim češče nadzorovati delo pri kuhanju oglja in apna.

Žage.

Člen 32.

Gozdarski organi morajo strogo kontrolirati, da se na žagah ne bi predeloval tihotapljen les.

Službeni promet.

Člen 33.

Čuvajsko osebje sprejema praviloma naloge od svojih predpostavljenih ustno in istotako podaja tudi svoja poročila redno ustno.

Posebno važna poročila je treba vpisati v službeno knjigo. V službeno knjigo vpisuje šef uprave svoje naloge, ako se mu zdi, da ni zadosti izdati samo ustni nalog.

Kraj službovanja in stanovanje v naravi.

Člen 34.

Gozdarskim organom ni dovoljeno brez posebnega dovoljenja izpremeniti kraj stanovanja — sedeža.

Brez posebnega dovoljenja šefa uprave se ne sme nobeden gozdarski organ po neslužbenem poslu oddaljiti iz svojega področja, oziroma sedeža.

Ako mu je odkazano državno stanovanje, ga mora vzdrževati v pravilnem stanju. Gozdarski organi ne smejo samovoljno izvršiti nikake izpremembe na državnem stanovanju; popravila, ki jih predpisujejo posebne naredbe, se morajo takoj izvršiti na lastne stroške, druge večje nedostatke pa je treba takoj prijaviti, da bi se mogli pravočasno odstraniti.

Inventar.

Člen 35.

Gozdarski organi morajo čuvati vse orodje, instrumente in druge inventarske predmete, ki so jim po službi izročeni na uporabo ali v čuvanje. Spisek teh državnih predmetov mora biti vpisan v službeno knjigo.

Vse izročene predmete morajo organi pazno čuvati, da se brez potrebe ne poškodujejo in da jih nikakor ne uporabljajo za svoje privatne namene.

Zaradi potrebnih popravkov ali izločanja neuporabnih predmetov se mora čuvajsko osebje obrniti na gozdarsko upravo.

Izvrševanje nalogov.

Člen 36.

Gozdarski organi morajo naredbe svojih predpostavljenih izvrševati brez oklevanja. Ako se jim zdi kak nalog predpostavljenega proti predpisom, posebno pa ako mislijo, da bi se z izvrševanjem tega naloga naredila škoda državnim imovini, morajo na spoštljiv način razložiti svoje mnenje. Ako predpostavljeni ostane tudi pri svojem nalogu, ga morajo brez oklevanja izvršiti, toda v tem primeru je treba izdati organu takoj pismeni nalog.

Gozdarski organi pa v nobenem primeru ne smejo izvršiti takih nalogov, če tudi so pismeni, ki jih zabranjuje in kaznuje kazenski zakon; v takih primerih mora organ postopati po določilu § 90. zakona o civilnih uradnikih in ostalih uslužbencih.

Kršenje službene dolžnosti.

Člen 37.

Vsako kršenje službene dolžnosti po čuvajskem osebju se kaznuje po določilih zakona o uradnikih, kolikor eventualno ne spada pod udar drugih zakonov.

Čuvajsko osebje pri sreskih gozdarskih referentih.

Člen 38.

Vsa določila tega pravilnika veljajo tudi za pomožno gozdarsko-tehniško in pomožno čuvajsko osebje, kjer je tako osebje po potrebi službe, ter za vse omenjeno osebje v državnih gozdih, ki je odrejeno sreskemu gozdarskemu referentu.

Stopanje v veljavo.

Člen 39.

Ta pravilnik stopi v veljavo z dnem razglasitve v »Službenih novinah«. Z istim dnem se razveljavljajo vse instrukcije, razpisi, normativne naredbe in slično, s katerimi je bilo uravnano to vprašanje.

V Beogradu, dne 20. julija 1930.

Minister za gozde in rudnike

Dr. A. Korošec, s. r.

225.

Na podstavi §§ 21. in 185. zakona o gozdih z dne 21. decembra 1929. ter v soglasju z ministrom za notranje posle, dobljenem z odločbo št. 34112-1930, predpisujem ta-le

Pravilnik zaščitnih gozdih.*

Poročilo gozdarskih tehnikov in prošnje, na podlagi katerih se mora začeti razprava zaradi proglastitve stalnega gozda za začasno ali stalno zaščitni gozd v zmislu §§ 16. do 19. zakona o gozdih, morajo biti opremljene z:

a) izvlečkom zemljiškega vložka dotičnega gozda, kjer pa ni zemljiške knjige, z dediščinskim (tapijo) ali drugim pravnim dokazom o lastnini;

b) katastrskim posestnim listom;

c) preglednim načrtom dotičnega dela po možnosti v katastrskem merilu, v katerem morata biti naznačeni najnižja in najvišja kota zaradi presojanja relativne višine posameznih mest, kjer pa ni katastra, z načrtom z označenim merilom;

d) strokovnim gozdarskim izvidom dotičnega gozda glede stanišča, ki ga je treba posebno dobro opisati, in glede sestoja.

Ako se gozd proglasi za zaščitni gozd na zahtevanje prizadetih oseb, morajo te osebe pribaviti priloge pod a) do c). Prav tako nosijo prizadete osebe tudi stroške komisijskega ogleda.

Banska uprava (§ 18. in 19. z. o g.) mora v odločbi, s katero se gozd proglašja za stalno ali začasno zaščitni gozd, hkratu odrediti tudi vse potrebne ukrepe gospodarjenja in izkoriščanja gozdnih proizvodov v tem gozdu.

Pri predpisovanju teh ukrepov je odločilne važnosti stanišče dotičnega gozda.

Tukaj je treba razlikovati v glavnem ta-le stanišča:

1. Kras z apnencem ali drugo kamenje razne strukture (živec, mrtvo kamenje — gromače);

2. sviž;

3. druge vrste zemljišča.

V gozdih, ki se proglasijo za stalno zaščitne gozde, se mora gospodariti in se morajo iz njih črpati užitki na sledeči način:

ad 1. Na stanišču apnenca ali drugega kamenja katerekoli strukture.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 13. septembra 1930., št. 209/LXXIV/458. — Zakon o gozdih gl. Ur. l. z dne 28. februarja 1930., št. 162/35.

Sečnja mora biti prebiralna, redna (na letni sečini) ali neredna (na vsej površini). Za tiste vrste drevja, ki so zaradi svoje močne brstnate sile sposobne za vzgojo nizkih gozdov tudi na slabših tleh (robinija [akacija], črnika, črni gaber, jesen, lovor, komorika itd.) je dovoljena čista sečnja, kadar se vzgajajo kot nizki gozdi.

Na sečišču mora po sečnji ostati toliko debel brez ozira nato, kateremu debelinskemu razredu pripadajo, da vsota krožnih plovov njihovih prsnih premer ne bo izpod 18 m² na ha, izpod 10 m² na oral, temveč se mora gibati od 18 do 21 m² na ha ali od 10 do 12 m² na 1 katastrski oral.

Izdelan les se ne sme vlačiti (spuščati) po zemeljskih drčah, temveč se mora izvoziti po cestah ali začasnih vlačilih.

Panji se ne smejo izkopavati. Suhljad, mah in zemlja se ne smejo pobirati. Trava se sme žeti.

ad 2. Na stanišču sviža.

V akacijevih gozdih se dovoljuje razen ostalih načinov (oplodna in prebiralna) tudi čista sečnja (na golo).

Smer sečnje mora iti navpično na smer vladajočega vetra, to je dolžina sečne površine mora biti navpična na smer vladajočega vetra, širina pa vzporedna z njim.

Pri drugi vrsti drevja sme biti sečnja samo prebiralna ali na proge.

Pri prebiralni sečnji mora po sečnji ostati najmanj toliko debel, brez ozira na debelinski razred, da vsota krožnih plovov njihovih premer ne bo izpod 14 m² na ha, temveč se mora gibati od 14 do 18 m² na 1 ha, odnosno od 8 do 10 m² na katastrski oral.

Pri sečnji na proge ne sme biti progla širša od dvakratne srednje višine sestoja, njena dolžina pa mora biti navpična na smer vladajočega vetra.

Izdelan les se mora izvoziti po tistih cestah, ki gredo v smeri dolžine sečne površine. Izvoz v smeri vetra je prepovedan.

Vlačenje lesa po tleh je prepovedano. Panji se ne smejo izkopati. Suhljad, travo in plasti prsti je prepovedano nabirati.

ad 3. Na stanišču druge vrste tal.

Sečnja mora biti prebiralna, redna in neredna ali na proge. Za tiste vrste drevja, ki so zaradi svoje močne brstnate sile sposobne za vzgojo nizkih gozdov tudi na slabših tleh (akacija, kostanj, gaber itd.), je dovoljena čista sečnja (na golo), kadar se vzgajajo nizki gozdi.

Na sečišču (sečini) mora po sečnji ostati toliko debel, brez ozira na to, kateremu debelinskemu razredu pripadajo, da vsota krožnih plovov njihovih prsnih premer ne bo izpod 15 m² na 1 ha, temveč se mora gibati od 15 do 19 m² na 1 ha, oziroma od 9 na 11 m² na 1 oral.

Izdelan les se mora izvoziti ali iznositi, izvlačiti pa se sme samo tedaj, kadar so tla pod snegom.

Suhljad se sme pobirati samo na izvoznih cestah in na tistih krajih, kjer ni predvidena sečnja v prvem uporabnem razdobju.

Zemljo kopati je prepovedano.

Paša je dovoljena samo na tistih krajih, kjer ni predvidena sečnja v prvem uporabnem razdobju, in v tistih premerih, v katerih je paša živine v dotičnem kraju neobhodno potrebna za njeno prehrano.

Panji se ne smejo izkopati.

V stalno zaščitnih gozdih je na staniščih, navedenih pod 1. in 2., paša prepovedana.

Veje in odpadki od izdelanih debel se morajo na sečinah v zaščitnih gozdih stanišč pod 1. in 3. po izvozu izdelanega lesa zložiti v kupe, kolikor se ne izvozijo. Na

sečinah na stanišču pod 2. smejo ostati na mestih, kjer so se debela izdelala, kadar pa tla niso obrasla z gozdni-
mi bilkami, se morajo razgrniti po sečini.

Vsa določila o odločbi občega upravnega oblastva glede gospodarjenja in načina uživanja v stalno zaščitnih gozdih se morajo v celoti vpisati v gospodarski načrt (gospodarsko osnovo, program) za dotični gozd.

Količina dohodkov v teh gozdih se sme črpati samo na podlagi odobrenih gospodarskih načrtov ali programov, sestavljenih po prej navedenih določilih, dokler se pa ne odobre, po odobrenem predlogu.

V gozdih, ki se proglašajo za začasno zaščitne gozde, se mora gospodariti in se morajo iz njih črpati užitki po določilih, ki so predpisani za stalno zaščitne gozde, in po drugih specialnih omejitvah dotlej, dokler se ne doseže namen, ki se zasleduje s to proglasitvijo.

Ako je stanje dotičnih gozdov slabše od tistega stanja, v katerem morajo biti za dotično stanišče stalno zaščitni gozdi, potem mora upravno oblastvo v njih ustaviti vsako sečnjo dotlej, dokler se ne doseže stanje sestojev, ki ustreza za dotično stanišče.

Posestniku gozda ne pripada v tem primeru odškodnina za ustavitve morebitnih gozdnih dohodkov iz razloga, ker je svoje gozde spravil v stanje, ki ogroža javne in obče interese.

V primerih, v katerih je stanje sestojev dotičnega gozda iznad določenih mej (minimum) za stalno zaščitne gozde, ki ustrezajo dotičnemu stanišču, se mora ustaviti vsako izkoriščanje, dokler se ne doseže namen.

Posestniku začasno zaščitnega gozda pripada odškodnina za ustavljenno črpanje dohodkov. To odškodnino mu mora dati tista oseba, na katere zahtevo je gozd proglašen za zaščitni gozd.

Dohodki iz začasno zaščitnih gozdov se morejo za čas tega stanja črpati samo na podlagi odobrenih gospodarskih načrtov, oziroma programov.

Odločba občega upravnega oblastva glede proglasitve za stalno ali začasno zaščitni gozd nima ustavitvene moči tudi ob eventualno vloženi pritožbi zoper njo.

Odločbe na pritožbe mora pristojno višje upravno oblastvo (ministrstvo za gozde in rudnike) izdati najkasneje v 60 (šestdesetih) dneh, računa je od dneva prejema pritožbe.

Izvršna odločba o proglasitvi kakega gozda za začasno ali stalno zaščitni gozd se mora izvesti v zemljiških knjigah po službeni dolžnosti, kjer pa ni zemljiških knjig, v baštinskih (dediščinskih) knjigah.

O izvršnih odločbah o proglasitvi gozdov za stalno ali začasno zaščitne gozde mora voditi srezki gozdarski referent za področje vsakega sreza točno evidenco po obrazcih, predpisanih v naredbi, s katero se urejuje gozdarska služba pri občih upravnih oblastvih.

Gozdi, ki so bili na podlagi dosedanjih zakonov o gozdih proglašeni za zaščitne ali obrambne gozde, ostanejo tudi nadalje zaščitni gozdi, kolikor prizadete osebe ne zahtevajo, da se gozdu vzame značaj zaščitnega gozda v zmislu predpisa § 25. zakona o gozdih.

V Beogradu, dne 20. julija 1930. Štev. 23347/30.

Minister za gozde
in rudnike:
Dr. Korošec s. r.

Na podstavi § 33. in 185. zakona o gozdih z dne 21. decembra 1929. ter v soglasju z ministrom za notranje posle, dobljenem z odločbo štev. 34112—1930, predpisujem ta-le

Pravilnik o puščanju koz v gozde.*

Gozdi, v katere se smejo v zmislu določila drugega odstavka § 33. omenjenega zakona puščati koze na pašo, se morajo po pristanku njihovih lastnikov na to s posebno odločbo občega upravnega oblastva prve stopnje izločiti od ostalih gozdov, vidno obeležiti in na običajni način proglasiti.

Preden se izda odločba, mora pristojno obče upravno oblastvo ustanoviti v svojem področju za posamezno upravno občino:

1) tiste siromašne rodbine, ki imajo pogoje, da smejo imeti koze, to je, ki ne plačajo več nego 50 Din državnega davka;

2) največje število koz, ki ga sme imeti posamezna rodbina z ozirom na dajanje mleka za olajšanje prehrane članov dotične rodbine.

Kozlički se ne vračunavajo v dovoljeno število koz in se smejo poleg koz goniti v gozd do konca meseca oktobra. Prepovedano je tudi pasti koze v gozdu za spekulacijo in za korist (kesim);

3) kolika površina gozdov bi bila potrebna za pašo ustanovljenega števila koz v dveletnem obhodu, da se s tem ne bi ogrožalo vzdrževanje gozda in proizvodna sila zemljišča;

4) od katerih gozdov se mora izločiti potrebna površina.

Prepovedana je paša koz:

v zaščitnih gozdih;

v gozdih, ki se nahajajo v področju hudournika;

v gozdih, ki so postavljeni pod zabrambo zaradi poamlajenja in v gozdih, ki niso toliko odrasli, da bi jim koze z brstanjem ne mogle škodovati.

Spiski o podatkih pod točkami 1)—4) se morajo pri pristojnem občinskem poglavarstvu (županstvu) razgrniti na javni vpogled za dobo 20 dni zaradi eventualnega ugovora prizadetih.

Po izteku določenega roka, kar potrdi pristojno občinsko poglavarstvo na spiskih, jih to predloži z eventualnimi ugovori pristojnemu občemu upravnemu oblastvu prve stopnje v odločitev.

Odločba banske uprave je izvršna.

Potem, ko postane odločba izvršna, mora obče upravno oblastvo prve stopnje ustanoviti, v katerem redu in katera leta se pasejo koze v izločenem gozdu na letni površini.

Letne površine se morajo z vidnimi znaki obeležiti znotraj v gozdu, izločenem za pašo koz.

O dovoljenju, da smejo imeti koze, izda pristojno občinsko poglavarstvo pooblaščenim rodbinam objavo, v kateri mora biti naznačeno število koz, ki se sme imeti, in gozdni predel, v katerega se smejo puščati koze.

Logarsko osebje dotičnega predela mora paziti, ali število koz na paši odgovarja številu, izkazanem v objavi.

* Službene novine kraljevine Jugoslavije z dne 13. septembra 1930., št. 209/LXXIV/454. — Zakon o gozdih, gl. Uradni list z dne 28. februarja 1930., št. 162/35.

Koze se morajo v izločenih gozdih pasti pod varstvom skupnih pastirjev za vsako naselje. Pastirjem se prepoveduje nositi sekire, cepine (nadžak), odbijati in sekati veje in drugače poškodovati stebila, kuriti ogenj zunaj kraja, ki ga je določil logar.

Na pašnikih, obraslih z drevjem, ki niso določeni, da se ž njimi gospodari kakor z gozdom, nadalje na zasebnih zemljiščih, ki niso gozdi, ni prepovedana paša koz.

Na koncu meseca marca vsakega leta ugotovi pristojno obče upravno oblastvo pod točko 2) ustanovljeno največje število koz, ki jih sme imeti posamezna izkazana rodbina, ter odredi, kolikor najde, da je dovoljeno število prekoračeno, da se zniža na določeno število s pretnjo, da se bodo nadštevilske koze odvzele.

Kadar se ustanavlja potrebno število koz posameznih rodbin in revidira to število, mora bližnje logarsko osebje uprave državnih gozdov in samoupravnih gozdov z največjo pripravljenostjo nuditi svoje sodelovanje brez pravice do kake nagrade ter v času, kadar mu to dopuščajo redne službene dolžnosti.

S to naredbo se razveljavlja naredba ministrstva za gozde in rudnike št. 12445—1930.

V Beogradu, dne 20. julija 1930. št. 23346/30.

Minister za gozde
in rudnike:

Dr. Korošec s. r.

227.

Na podstavi člena 54. zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih predpisujem ta-le

Pravilnik

za opravljanje državnega strokovnega izpita uradnikov občega oddelka predsedništva ministrskega sveta.*

Člen 1.

Za prehod iz pripravnih v pomožne skupine uradnikov predsedništva ministrskega sveta se ustanovljajo državni strokovni izpiti za uradnike vseh treh kategorij.

Izpiti se opravljajo v predsedništvu ministrskega sveta.

Komisijo za izpraševanje sestavljajo: za prvo kategorijo pet, za drugo štirje, za tretjo kategorijo trije člani. Najstarejši član komisije predseduje.

Člen 2.

Začetkom vsakega leta postavi predsednik ministrskega sveta za tekoče leto člane komisije, njihove namestnike in zapisnikarja iz vrst uradnikov vrhovne državne uprave.

Člen 3.

Za uradnike I. in II. kategorije so izpiti pismeni in ustni, za uradnike III. kategorije samo ustni.

Pismeni izpit sestoji iz ene praktične naloge v obsegu programa ustnega izpita ter traja največ dve uri

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 20. oktobra 1930, št. 240/LXXXIV/508.

brez prekinitve ter pod nadzorstvom enega izmed članov komisije.

Kandidat se sme pri izdelavi naloge posluževati vseh potrebnih zakonov.

Člen 4.

Program ustnega izpita se deli po skupinah in sestoji iz teh predmetov:

A. Za uradnike I. kategorije:

I. Zakon o kraljevski oblasti in vrhovni državni upravi;

zakon o ureditvi vrhovne državne uprave;

zakon o ureditvi predsedništva ministrskega sveta z uredbo o razdelitvi na oddelke predsedništva ministrskega sveta in ministrstev.

II. Zakon o glavni kontroli;

zakon o državnem svetu in upravnih sodiščih in

zakon o poslovnem redu pri državnem svetu in upravnih sodiščih;

zakon o nazivu in razdelitvi kraljevine na upravna področja.

III. Zakon o notranji upravi in zakon o banki upravi;

državlanski zakonik in zakonik o sodnem postopku v civilnih pravnih — osnovne odredbe;

kazenski zakonik in zakonik o sodnem kazenskem postopku — osnovne odredbe.

IV. Zakon o organizaciji finančne uprave — obče odredbe;

zakon o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih z uredbo o razvrščanju;

zakon o dosegi pravice do osebne pokojnine državnih uslužbencev in uslužbencev državnih prometnih ustanov, kakor tudi o odpravnini takih uslužbencev in kontratualnih uradnikov in dnevničarjev in vsi drugi predpisi specialnih zakonov, ki uravnavajo osebne razmere državnih uslužbencev.

V. Zakon o državnem računovodstvu s pravilnikom za izvršitev odredb »B« pogodbe in nabave;

zakon o državnem sodišču za zaščito države;

zakon o vrhovnem zakonodajnem svetu;

osnovne odredbe zakona o taksah;

manipulacija v arhivu; protokol, register, odprava; povezovanje in fascikuliranje spisov.

B. Za uradnike II. kategorije:

I. Zakon o kraljevski oblasti in vrhovni državni upravi.

zakon o ureditvi vrhovne državne uprave;

zakon o ureditvi predsedništva ministrskega sveta z uredbo o razdelitvi na oddelke predsedništva ministrskega sveta in ministrstev.

II. Zakon o glavni kontroli;

zakon o državnem svetu in upravnih sodiščih in

zakon o poslovnem redu pri državnem svetu in upravnih sodiščih.

zakon o nazivu in razdelitvi kraljevine na upravna področja;

zakon o notranji upravi in zakon o banki upravi.

III. Zakon o organizaciji finančne uprave — obče odredbe;

zakon o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih z uredbo o razvrščanju;

zakon o dosegi pravice do osebne pokojnine državnih uslužbencev in uslužbencev državnih prometnih ustanov, kakor tudi o odpravnini takih uslužbencev in

kontraktualnih uradnikov in dnevničarjev in vsi drugi predpisi specialnih zakonov, ki uravnavajo osebne razmere državnih uslužbencev.

IV. Zakon o državnem računovodstvu s pravilnikom za izvršitev odredb »B« pogodbe in nabave;
zakon o državnem sodišču za zaščito države;
zakon o vrhovnem zakonodajnem svetu;
osnovne odredbe zakona o taksah;
manipulacija v arhivu; protokol, register, odprava; povezovanje in fascikuliranje spisov.

C. Za uradnike III. kategorije:

I. Najvažnejša določila iz zakona o kraljevski oblasti v vrhovni državni upravi, zakona o ureditvi predsedništva ministrskega sveta, zakona o nazivu in razdelitvi kraljevine na upravna področja in zakona o uradnikih.

II. Glavna določila zakona o taksah, kolikor se nanašajo na kolkovanje prošelj, prilog, prepisov, izdajanja potrdil itd.

III. Organizacija dela v pisarnah, vodstvo zapisnikov, registrov, drugih knjig in spisov.

Člen 5.

Na ustnem izpitu mora kandidat dobiti vprašanje iz vseh skupin predmetov.

Po dovršenem izpitu se kandidat oceni: opravil z odliko, opravil soglasno, opravil z večino glasov, ni opravil.

Odločbo komisije o rezultatu izpita priobči predsedujoči kandidatu takoj in mu izda, ako je izpit opravil, potrdilo, podpisano od vseh članov izpraševalne komisije in zapisnikarja, poročilo o opravljenem izpitu pa predloži predsedništvu ministrskega sveta.

Rezultat izpita se vpiše v uslužbeni list.

Člen 6.

Kandidat, ki ni opravil izpita, ga lahko dela po treh mesecih, kdor pa drugikrat ne naredi izpita, ga sme delati samo še enkrat, in sicer po pretoku enega leta od dneva drugega izpita.

Člen 7.

Pravica, delati državni strokovni izpit, se doseže po dveh letih pripravniške službe, mora pa se delati do konca tretjega leta.

Člen 8.

Dan izpita določi predsedujoči.

Člen 9.

Izpraševalna komisija vodi zapisnik, v katerega se vpisuje kraj in dan izpita, priimki, imena in zvanja članov komisije, zapisnikarja in kandidatov, kakor tudi rezultat izpita.

Zapisnik podpišejo vsi člani izpraševalne komisije in zapisnikar, hrani pa se v arhivu predsedništva ministrskega sveta.

Člen 10.

Pri prestopu iz drugih strok v službo predsedništva ministrskega sveta odloči predsednik ministrskega sveta po členu 64. zakona o uradnikih, ali in katere predmete, predpisane s tem pravilnikom, morajo opraviti dotični kandidati.

Člen 11.

Uradnik, ki je opravil sodniško-odvetniški izpit, se oprošča opravljanja državnega strokovnega izpita za

službo v občem oddelku predsedništva ministrskega sveta.

Za prehod iz pomožnih skupin v glavne skupine prve kategorije v občem oddelku je potreben sodniško-odvetniški izpit — člen 54 zakona o uradnikih.

Člen 12.

Izpraševalna komisija za leto 1930. se določi takoj, čim stopi ta pravilnik v veljavo.

Člen 13.

Članom izpraševalne komisije in zapisnikarju pripada honorar po pravilniku o nagradah članov in zapisnikarjev izpraševalnih odborov D. R. št. 72100 z dne 4. junija 1927.

Člen 14.

Ta pravilnik stopi v veljavo od dne, ko se objavi v »Službenih novinah«.

V Beogradu. dne 30. septembra 1930. ad št. 2111.

Predsednik ministrskega sveta in minister za notranje posle, častni adjutant Nj. Vel. kralja divizijski general
P. Živković s. r.

228.

Na podstavi § 6. zakona o zdravstveni zaščiti učencev predpisujem ta-le

Pravilnik

o prirejanju in programu tečajev za šolske zdravnike.*

Člen 1.

Pri centralnem higienskem zavodu v Beogradu in šol. za narodno zdravje v Zagrebu se vrše vsako leto od dne 15. januarja do dne 15. aprila tečaji za šolske zdravnike.

Člen 2.

Za šolskega zdravnika v postranski službi se ne more postaviti zdravnik, ki ni z uspehom dovršil tega tečaja.

Zdravniki, ki se z dnem, ko stopi ta pravilnik v veljavo, zatečejo kot šolski zdravniki v postranski službi, morajo v roku 3 let posetiti te tečaje po odredbi ministristva za socialno politiko in narodno zdravje na področju uprave mesta Beograda, po odredbi banske uprave pa na področju banovine.

Člen 3.

Tečaje smejo posečati samo zdravniki, ki imajo pravico izvrševati zdravniško prakso. Za posečanje tečajev ali za delo v njih niso dolžni plačati posebne pristojbine.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije z dne 20. oktobra 1930., št. 240/LXXXIV/509.

Člen 4.

V en tečaj se more sprejeti samo 20 zdravnikov.

Člen 5.

Prijave za tečaje se pošiljajo ustanovam iz člena 1.

Člen 6.

Odločbe o sprejemu v tečaje izdaja direktor ustanov iz člena 1., kolikor niso zdravniki službeno odredeni za posečanje tečajev.

Člen 7.

Zdravniki, ki so v službi kot šolski zdravniki ter se odredijo za posečanje tečajev, imajo za ta čas pravico do vseh svojih prejemkov, do dnevnice in potnih stroškov po uredbi o potnih in selitvenih stroških.

Člen 8.

Na koncu tečaja se dela teoretski in praktični izpit pred komisijo, ki jo na predlog direktorjev ustanov iz člena 1. imenuje minister za socialno politiko in narodno zdravje.

O opravljenem izpitu se izda izpričevalo.

Člen 9.

Tečaje vodijo direktorji ustanov, pri katerih se vrše tečaji.

Člen 10.

Učitelje odredi minister za socialno politiko in narodno zdravje na predlog direktorja ustanove iz člena 1. v prvi vrsti izmed strokovnjakov ustanove same ali ustanov v njenem sestavu, izmed profesorjev ali strokovnjakov univerze, kakor tudi izmed drugih priznanih strokovnjakov.

Člen 11.

Profesorji ali učitelji univerz ali drugi strokovnjaki zunaj ustanov iz člena 10. imajo pravico do nagrade, ki jo določi minister za socialno politiko in narodno zdravje na predlog direktorjev ustanov iz člena 1.

Člen 12.

Predmeti pouka so:

1. Higiiena šole: higiena šolske zgradbe: lega zgradbe in učilnic, garderoba, oskrba s pitno vodo, pralnica, šolska kopalnica, dijaška kuhinja, stranišča, snazhenje šolskih prostorov, igrišča in vrt; ventilacija, razsvetljava in kurjava, kubatura učilnic, naravna in umetna ventilacija, posledice slabe ventilacije in natrpanosti prostorov; solnčna svetloba, okna, posledica slabe razsvetljave, umetna razsvetljava, merjenje luči; lokalna in centralna kurjava; higiena šolske oprave in materiala: klopi, šolska deska, goba, kreda, material za pisanje, tiskanje knjig; higiena pouka: telesni in duševni razvoj otrok, razvoj sposobnosti za duševno delo, preizkušanje inteligence, higiena čitanja in pisanja, pojem odmora, razpored ur, domače naloge, kaznovanje, razvoj otrok v puberteti, pouk duševno zaostalih otrok; zdravje učiteljev; odnos nasproti zdravju otrok.

2. Patologija in higiena predšolske otroške dobe: telesni razvoj, nega in prehrana dojenčev in malega otroka in njihove posledice za šolsko dobo; duševni razvoj otroka v predšolski dobi; njegova vzgoja v tej dobi

in posledice za šolsko dobo; boleznij dojenčev in malih otrok in njihove posledice za šolsko dobo: socialno-zdravstvena zaščita dojenčev in malih otrok.

3. Patologija šolske otroške dobe: nezadostna prehrana; krvna obolenja; tuberkuloza, adenoidne vegetacije — boleznij ušes, grla in nosa — sluh; očesne bolezni — trahom — vid; boleznij in nega zob — racionalna asanacija zobovja; ortopedska obolenja; črevesni paraziti; kožne bolezni — hraste (garje) — ušivost; eksudativna diateza, neuropatska konstitucija, rahitis in golšavost.

4. Nalezljive bolezni: epidemiologija akutnih nalezljivih bolezni, ki pridejo v poštev pri šolskih otrocih; diagnostika in zdravljenje nalezljivih bolezni; zatiranje nalezljivih bolezni v šolah in pri šolskih otrocih, preventivni ukrepi, prijavljanje, izolacija, zapiranje šol, razkuževanje šole, akutna in pasivna imunizacija.

5. Higienska fizična vzgoja: osnovni pojmi pedagogije in metodike v pouku higijene; metodika zdravstvenega prosvetovanja; osebna higiena: nega telesa, pravilno držanje telesa, obleka, umivanje, kopanje, solnčenje in sveži zrak; fiziološka funkcija odmora in sna; pomen fizične vzgoje, fiziologija telesnih vežb; gimnastični pouk v šoli: igre, sport in njegov pomen; ortopedska gimnastika; higiena v gimnastici in sportu; vloga zdravnika v fizični vzgoji in zdravniški pregled sportnikov.

6. Statistika: obče statistične metode, biometrijsko preizkuševanje.

7. Zakonodajstvo in administracija: sanitetska administracija in zakonodajstvo; ureditev in administracija domače in tuje socialne in zdravstvene zaščite šolskih otrok; sredstva za zaščito zdravja učencev: šolske kuhinje in zavetišča, dijaški domovi in internati, šolski vrtovi, poletna zavetišča, ferialne kolonije in letovišča, igrišča in gimnastične dvorane, taborenje, okrevališča in zdravilišča.

Člen 13.

Pouk je teoretski in praktičen. Praktični pouk in praktično delo se opravlja v laboratorijih, šolah, šolskih poliklinikah in ustanovah za zdravljenje bolnih otrok.

Praktični pouk in praktično delo mora trajati najmanj en mesec in pol.

Člen 14.

Razpored ur teoretskega pouka, praktičnega pouka in dela posameznih predmetov določa direktor v sporazumu z učitelji.

Člen 15.

Higienski zavodi morajo voditi evidenco o zdravnikih, ki vršijo postransko službo šolskega zdravnika in po pristojnih banskih upravah pošiljati spisek teh zdravnikov ministrstvu za socialno politiko in narodno zdravje z označbo, ali so dovršili tečaj po tem pravilniku. Popis teh zdravnikov se mora dostaviti ministrstvu najkasneje do dne 1. decembra vsakega leta.

Za šolske zdravnike se smatrajo tudi zdravniki šolskih poliklinik.

Člen 16.

Ta pravilnik stopi v veljavo z dnem, ko se razglasi v Službenih novinah.

V Beogradu, dne 16. oktobra 1930., S. št. 20.140.

Minister za socialno politiko
in narodno zdravje:

Nikola Preka s. r.

Izprememba pravilnika

za opravljanje višjega državnega strokovnega izpita za uradnike finančne kontrole štey. 50770 z dne 8. X. 1930.*

Minister za finance je s svojo odločbo z dne 8. oktobra 1930., št. 50770/I., izpremenil člen 4. pravilnika za opravljanje višjega državnega strokovnega izpita za uradnike finančne kontrole, ki se glasi v novi redakciji:

Člen 4.

»Izpraševalno komisijo sestavljajo predsednik in 5 članov. Predsedniku in vsakemu članu komisije se postavlja po en namestnik.

Predsednik komisije je načelnik občega oddelka ali, ako je zadržan, šef odseka za finančno kontrolo. Člane komisije in njihove namestnike postavlja minister za finance. Vsaka komisija ima zapisnikarja, ki ga imenuje predsednik komisije.

Za člane izpraševalne komisije in njihove namestnike se postavljajo uradniki ministrstva za finance, in sicer dva iz davčnega oddelka (eden iz odseka za trošarino in takse in tehniški kontrolor) in po eden iz občega (odsek za finančno kontrolo) in carinskega oddelka in iz uprave državnih monopolov.«

230.

Na podstavi člena 73. zakona o državni trošarini predpisujem naslednje

Izpremembe in dopolnitve pravilnika za izvrševanje zakona o državni trošarini.**

ki se glasé:

I.

V odstavku (8.) člena 109. je na koncu dodati nov odstavek, ki se glasi: »čez deset članov 75 hektolitrskih stopenj alkohola.«

II.

Te izpremembe in dopolnitve stopijo v veljavo, kadar se razglasé v »Službenih novinah«.

V Beogradu, dne 7. oktobra 1930, št. 74365.

Minister za finance:
Dr. S. Šverljuga s. r.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 14. oktobra 1930., št. 235/LXXXI/503.

** »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 14. oktobra 1930, št. 235/LXXXI/501; Pravilnik gl. »Službeni list« z dne 16. oktobra 1930, št. 193/32.

231.

Na podstavi §§ 1., 2., 3. in 29. zakona o lekarnah in nadzorstvu nad prometom z zdravili predpisujem te-le

Izpremembe in dopolnitve

v »Pravilniku o zdravilih in zdravilnih specialitetah«.

(»Službene novine« št. 150-LVI z dne 5. julija 1930 — »Službeni list« z dne 8. oktobra 1930, št. 188/30).*

Člen 1.

1) V čl. 2. se vneseta namesto točke b) dve novi točki:
b) organoterapijski preparati;
c) seroterapijski ali preparati iz bakterij njihovih produktov;

točka »c« postane »č«;

v čl. 5., točki 2. se črtajo besede »bakteri« in »organoterapijski preparati«;

v čl. 7. se črta točka 2.;

v točki 3. se po besedi »pokvari« v predzadnji vrsti dostavljajo besede »brez proizvajalčevega imena«; točki 3. se dodaja nov odstavek, ki se glasi: »Proizvajalec mora na zunanjem omotu postaviti poseben napis v očitni barvi, na kateri je označeno navodilo, kako se preparati najbolje hranijo«;

v čl. 8., v prvem stavku 2. odstavka se po besedi »urejenac« dodajajo besede »njihovi tehniški oddelki, kjer se preparati izdelujejo do svoje končne oblike pa«; v 4. odstavku istega člena se črtajo besede »in organoterapevtskih preparatov«;

v čl. 13. se črtata 2. in 3. odstavek;

v čl. 14. se pri točki 1. namesto sedanjega besedila vsavlja novo besedilo, ki se glasi: »Točno označbo sestava v kvantitativnem in kvalitativnem oziru. Ako je potrebno, se predložijo tudi podatki, ki omogočajo, da se analiza in ocena preparata more lažje in varneje izvesti. Taki posebni preparati se smatrajo za službeno tajnost«;

v čl. 20. v prvi vrsti 1. odstavka se po besedi »priznani« dodajajo besede »oziroma, ki so se že prijavili ministrstvu«; na koncu odstavka 2. se dostavljajo besede: »oziroma prepis potrdila o prijavi specialitete ministrstvu«; v 3. odstavku se po besedi »priznanih« dostavljajo besede: »oziroma že prijavljenih«; v 4. odstavku se po besedah »prepis odločbe« dostavljajo besede »oziroma overjeno potrdilo prijave«;

v čl. 26. se pri točki 4. črtajo besede »do njihovega osnovanja pa bodo preizkušale zdravila lekarné, za katere smatra svet, da so pripravne, da v svojih laboratorijih morejo vršiti preizkušanje te vrsté«.

Člen 2.

Te izpremembe in dopolnitve veljajo od dne razglasitve v »Službenih novinah«.

V Beogradu, dne 20. oktobra 1930. S. št. 20.333

Minister za socialno politiko in narodno zdravje:
Nikola Preka s. r.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 24. oktobra 1930, št. 244/LXXXV/528.

232.

Na podstavi člena 1. zakona o kontroli poljedelskih proizvodov, namenjenih za izvoz, ter po zaslišanju prizadetih gospodarskih organizacij predpisuje ta-le

Pravilnik

o kontroli svežega grozdja.*

Člen 1.

Sveže grozdje za jed se sme izvažati samo, ako je zadostno zrelo, popolnoma zdravo in čisto, in sicer v posameznih košarah in zabojih ene vrste. Poleg tega mora biti sveže grozdje za jed, namenjeno za izvoz, tamotano v predpisno zaprte košare ali zaboje (gajbice), katerih teža ne sme presegati 25 kg kosmate teže, in ki se more zopet lahko pregledati. Ne dovoljuje se izvoz grozdja, zamotanega z listjem in z deli trte.

Grozdje za predelavo se sme izvažati samo v drozgi v dobro zaprtih sodih, težjih od 25 kg kosmate teže. Na teh sodih se mora z debelimi črkami napisati: »za predelavo«, »zur Verarbeitung« ali »à pression«.

Člen 2.

V času izvozne kampanje, ki jo določi ministrstvo za trgovino in industrijo v sporazumu z ministrstvom za poljedelstvo, se mora vsaka partija svežega grozdja, namenjenega za izvoz, bodisi da je za jed ali za predelavo, pregledati in opremiti s potrdilom komisije (komisarja), ki je izvršila pregled.

Pregled grozdja se opravi, preden se vtovori, ako se tovari v krajih, kjer je sedež komisije (komisarja). V teh krajih železniška in plovna podjetja ne sprejemajo odprave grozdja za izvoz brez predpisanega potrdila.

Ako v kraju nakladanja ni komisije, se izvrši pregled na mejni postaji, kjer je komisar za pregled grozdja.

Člen 3.

Pregled grozdja v času izvozne kampanje opravljajo komisije, oziroma komisarji, ki jih v zmislu čl. 3. zakona o kontroli poljedelskih proizvodov, namenjenih za izvoz, odredijo pristojni bani po zaslišanju prizadetih gospodarskih organizacij.

Sedež teh komisij, oziroma komisarjev, določijo pristojni bani po krajevnih potrebah. Na prošnjo pošiljatelja smejo komisije (komisarji) na njegove stroške opraviti pregled tudi na postajah, ki so zunaj njihovega sedeža.

Poleg komisarjev v krajih notranjosti se postavijo tudi komisarji na glavnih mejnih postajah z nalogo, da opravljajo pregled grozdja, ki se ni pregledalo pri nakladanju.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije z dne 20. oktobra 1930., št. 240/LXXXIV/511.

Člen 4.

Potrdilo o kakovosti grozdja, ki ga izdajo komisije, oziroma komisarji, mora obsegati specifikacijo grozdja (za jed ali za predelavo), označbo števila in vrste tovarov, ime pošiljatelja, številko in obeležje prevoznega objekta, v katerega je grozdje naloženo.

Potrdilo mora biti datirano in podpisati ga morata dva člana komisije, oziroma komisar.

Člen 5.

V času izvozne kampanje ne vršijo carinska oblastva brez potrdila o kakovosti, izdanega od pristojne komisije ali komisarja, izvozne carinske odprave svežega grozdja, bodisi, da je to grozdje za jed ali za predelavo.

Člen 6.

Ako kakovost grozdja ali način zamotavanja ne ustreza pogojem tega pravilnika, komisija, oziroma komisar, ne izda potrdila o kakovosti, dotična partija grozdja pa se pusti lastniku za notranjo prodajo in potrošnjo.

Člen 7.

Pritožbe zoper oceno komisije, oziroma komisarja, se lahko predložijo v roku treh dni ministrstvu za trgovino in industrijo, ki določi specialno komisijo strokovnjakov za ponovni pregled blaga. Ocena te komisije je končnoveljavna.

Potni stroški in dnevnicca te komisije strokovnjakov gredo na breme firme, ki je vložila pritožbo.

Člen 8.

Kdor izvozi sveže grozdje na način, ki ne odgovarja predpisom tega pravilnika, se kaznuje skladno s čl. 6 zakona o kontroli poljedelskih proizvodov, namenjenih za izvoz, z denarno kaznijo do 50.000 Din.

Kazni izreka upravno oblastvo prve stopnje na dostavo državnih poljedelskih organov in komisij ali komisarjev za pregled grozdja.

Člen 9.

Predpisi tega pravilnika ne veljajo za poštno pošiljke svežega grozdja.

Člen 10.

Ta pravilnik stopi v veljavo tri mesece pa razglasitvi v »Službenih novinah«.

V Beogradu, dne 13. oktobra 1930., II. št. 31.440/c.

Minister za poljedelstvo:

Dr. St. Šibenik s. r.

Minister za trgovino
in industrijo:

Juraj Demetrović s. r.